

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVS MINISTEREN

18. maj 2020

Besvarelse af spørgsmål 29 ad L 149 stillet af udvalget den 11. maj 2020 efter ønske fra Alex Vanopslagh (LA).

ERHVERVS MINISTERIET

Spørgsmål:

Ministeren bedes redegøre for indholdet af Østre Landsrets dom i den såkaldte TurboLån-sag, herunder dommens forhold til ågerbestemmelsen, og hvordan domstolens udlægning af sagen hænger sammen med lovforslaget.

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Kreditaftalelovens § 22 giver mulighed for at nedsætte bl.a. renten i en kreditaftale, hvis niveauet for renten anses for at være urimeligt. Bestemmelsen har ikke at gøre med den danske ågerbestemmelse, der er indeholdt i straffelovens § 282.

Østre Landsret omgjorde den 11. januar 2019 en kendelse fra Retten i Roskilde vedrørende kreditaftalelovens § 22 i den såkaldte TurboLån-sag.

TurboLån-sagen - sagens omstændigheder

TurboLån Danmark A/S (Repay Finance A/S) havde stævnet en forbruger da dennes afdrag på et lån ikke blev betalt.

Forbrugeren havde optaget et lån, hvor der ikke var stiftelsesomkostninger. Forbrugeren tilmeldte lånet et betalingskort, og den aftalte rente var 18 pct. pr. måned. Ved misligholdelse var den årlige rente 37 pct. pr. år.

Lånet blev bevilliget og udbetalt 19. december 2016. Forbrugeren betalte alene det første afdrag på gælden. Efterfølgende afdrag blev ikke betalt.

Under sagen argumenterede forbrugeren for, at renten på lånet teoretisk kunne nå ca. 759 pct. p.a. og, givet der ikke var øvrige omkostninger ved lånet, ville dette ligeledes været lånets ÅOP.

TurboLån argumenterede for, at det er størrelsen af renter og gebyrer, som kan tilsidesættes og ikke ÅOP. Efter låneaftalen var renten for lånet 18 pct.

pr. måned, hvilket ikke var i strid med markedsrenten beskrevet i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens rapport om markedet for kviklån fra 2015.^{1 2}

Østre Landsrets kendelse

Landsretten kom ved dommen frem til, at lånets rente ikke var i strid med rimelighedsbetragtningen i kreditaftalelovens § 22.

I dommen lyder det, ”På baggrund af oplysningerne i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens rapport fra 2015 og det i øvrigt under sagen fremkomne lægges det til grund, at en kreditrente på 18 % pr. måned for et lån med en løbetid på 4 måneder svarer til markedsprisen på området, og der er ikke under sagen fremlagt oplysninger, der giver tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at en kreditrente af en sådan størrelse overstiger det rimelige, når der er tale om et lån med kort løbetid.
[...].”

Procesbevillingsnævnet har den 11. april 2019 meddelt låntageren tilladelse til at kære afgørelsen til Højesteret.

Med lovforslaget fastsættes et ÅOP-loft på 35 pct., og dermed en entydig grænse for, hvad der anses for et rimeligt niveau for de samlede omkostninger ved forbrugerkreditaftaler. Dermed vil der ikke fremover kunne ses forbrugslån med en ÅOP på flere hundrede procent, som det var tilfældet i TurboLån-sagen

Med venlig hilsen

Simon Kollerup

¹ Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i 2015 som en sektorundersøgelse under konkurrenceloven, jf. lovens § 15 d, udarbejdet en rapport om markedet for kviklån.

² Ifølge rapporten var den højeste markedspris (renteomkostningerne) i 2015 for et kviklån på 4.000 kr. med en løbetid på 30 dage 880 kr., mens den laveste markedspris var 760 kr. Endvidere udgjorde de samlede kreditomkostninger ved optagelse af et kviklån på 5.000 kr. med samme løbetid 1.000 kr., og ÅOP for et sådant lån udgjorde gennemsnitligt 822 %, mens de samlede kreditomkostninger ved optagelse af andre forbrugslån af tilsvarende størrelse, men med en løbetid på 12 måneder, udgjorde 1.506 kr., og ÅOP udgjorde 67 %.